

Køedt: Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) udtalte før, at der ved dette Lovforslag var taget for lidt Hensyn til de smaa i Samfundet. Jeg kan ikke samstemme med det ærede Medlem i denne Bemærkning. Jeg tror ikke, at der er taget for lidt men for meget Hensyn til de smaa i Samfundet. Jeg mener, at de smaa i Samfundet skulde have haft Skattefred og Skattefrihed i langt større Udstrækning, end der her ved Etableringen af ny Skatter bliver dem til Del. Man taler om Uretfærdigheden ved den nugældende Hartkornsbeskatning, og jeg er en af dem, der fuldt ud anerkender, at der paa dette Omraade foreligger en Uretfærdighed. Jeg har andetsteds og her i Tinget udtalt min Tilslutning til den Betragtning, at naar der foregaar en Nedgang i Ejendomspriserne ude i Landet og en Opgang i Byerne, maa Skatterne og særlig Grundskatterne for at være retfærdige følge denne Værdibevægelse; altsaa, Skatterne bør nedsættes paa Landet og hæves i Byerne. Det handler sig ved denne Sags Ordning efter mit Skøn om en indbyrdes Regulering af Statsskatterne mellem de mere velhavende Skatteborgere i Land og By. Den mindre bemidlede Befolkning burde slet ikke inddrages i denne Ompostering.

Naar man nu spørger, hvor er Uretfærdigheden i det Forslag, som her foreligger med Venstres Stempel, vil jeg dertil, under Henviisning til min tidligere udførlige Motivering, svare, at man paalægger en hel Mængde af Told- og Kommuneskatter overbebyrdede smaa Hjem rundt omkring i Landet en ny Skattebyrde i Tilgift til den, de hidtil have haft. Vi have ikke, samtidig med at vi udskrive ny Skatter, paa forsvarlig Maade lettet disse smaa Skatteyderes gamle Skattebyrde. Deri ligger Uretfærdigheden, og jeg beklager, hvis man, særlig fra Demokratiets Side, ikke kan eller vil se det. Jeg mener, at man ved at gennemføre disse Love særskilt i den foreliggende Form rundt omkring i Landet, men ganske særlig hos Smaafolk, vil fremkalde en Utilfredshed af den allerværste og farligste Art, nemlig en fuldt ud berettiget Utilfredshed.

Man taler om, at det her drejer sig om et ældre Kompromis, som ikke taaler Ændringer paa dette sene Tidspunkt af Forhandlingerne. Den ærede Ordfører, det ærede Medlem for Køge (Alberti) nævnte dette gentagende, da vi drøftede Forslagene forleden. Imidlertid have vi dog set, at man har givet dette gamle

Kompromis et nyt Tillæg, som i ret væsentlig Grad forandrer det. Man har givet det et Tillæg, mod hvilket der fra forskellige Sider er rettet Indvendinger, der til Dels have været støttede paa udmærket gode Grunde. Man gaar gennem den foreslaaede Ændring til en Baandlæggelse af disse ny Statsskatter paa Indtægt og Formue for en længere Aarrække paa Grundlag af en overfor Smaafolk hensynsløs Fordeling. Tidligere har det været paatænkt, at man vilde anvende Indtægts- og Formueskatten i helt andre Øjemed, end der her er Tale om. Man har bl. a. fra Demokratiets Side ønsket at anvende Formue- og Indtægtskatten til Regulering af det aarlige Statsbudget med det Formaal for Øje ad denne Vej at lette Skattebyrden for de brede Lag af Befolkningen. Dersom dette Kompromis skulde blive til Lov i den Form, hvori det nu foreligger, vil det efter min Overbevisning blive kompromitterende baade for Højre og Venstre. Jeg siger udtrykkelig: efter min Overbevisning; jeg har intet Mandat til at tale paa andres Vegne og beskylder ikke nogen her i Tinget for, at han mod bedre Overbevisning skulde gaa med til noget, der kunde være kompromitterende. Det er kun min Opfattelse af Sagen, jeg har udtalt, og intet af det, der er fremført senere, har forandret den. Det eneste Parti, som med absolut Sikkerhed vil komme til at høste Fordel af disse Love, hvis de blive gennemførte i den foreliggende Form, bliver det socialdemokratiske Parti. Det vil høste Fordelen, fordi disse Love med det Inkquisitionssystem, der følger med dem, ville fremkalde, som jeg før sagde, en desværre altfor berettiget Utilfredshed rundt omkring blandt Smaafolk i Byerne og paa Landet. Deraf drager jeg den Slutning, at det med Socialdemokraternes Evne til at udnytte en for dem saa heldigt tilrettelagt Situation vil lykkes dem at ægge i endnu højere Grad end hidtil de mindre Samfundsklasser mod de bedrestillede. Men jeg vil gaa endnu et Skridt videre. Det er min Overbevisning, at hvis et Forslag, nøjagtigt af samme Ordlyd og Indhold som det, der her foreligger, og som synes at have de bedste Chancer for at faa Fler-tallets begejstrede Tilslutning, var blevet forelagt af Estrups Regering uden nogen kompenserende Forbindelse med en Omordning af vore øvrige Beskatningsforhold, saa tror jeg, at Oppositionen rundt omkring i Landet vilde have udfoldet en meget ivrig Agitation for at bevise Vælgerne, at dette Forslag var fuldstændig reakt-